

בס"ד כג' מנחם-אב ה'תשע"ב
 הדלקת נרות - 19:10
 צאת השבת - 20:00
 רבנו תם - 20:51
שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 634
 @ השבת "מברכין".
 @ ר"ח אלול יחול בע"ה בימים שבת וראשון.
 יחדשהו הקב"ה עלינו ועל כל ישראל, לטובה ולברכה,
 לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה, לפרנסה ולכלכלה טובה,
 לטללי ברכה ולבשורות טובות אכ"ר.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפס"ד"ן: "ותאמר ציון"
 (ישעיה מטי')

פרישת עקב

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה הרביעית בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מעלייני הפרשה:

- ← ברכה והצלחה כשכר טוב על שמירת התורה.
- ← דברי מוסר על מעשה העגל, שבירת הלוחות ותפילתו של משה.
- ← הלוחות השניים והבדלת הלויים לשרת בקודש.
- ← חזרה על הניסים במדבר, והזכרת שבחה של ארץ ישראל.
- ← פרשה שניה של "קריאת שמע" ואזהרה נוספת על שמירת התורה והמצוות.

📖 "ויהי עקב השמוע" (ז' י"ב)

נסמכה שמיעה לראייה, ללמדנו **שקבלת המעשה** קודמת ל**שמיעה**, בבחינת **נעשה ונשמע**. ואמרו חכמינו: בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע, יצאה בת קול ואמרה להם: מי הוא זה שגילה רז זה שמלאכי השרת משתמשים בו דכתיב: ברכו ה' מלאכי גבורי כח עושי דברו לשמעו בקול דברו (שבת פ"ח) ומעשי אבות סימן לבנים. (באר מים חיים)

📖 "וברך פרי בטןך ופרי אדמתך דגנך." (ז' י"ג)

התחיל בברכת האדם, אחר כך בפירות האדמה ואחר כך **בבעלי חיים**. למה לא כתב את בעלי החיים אחר האדם ואחר כך הפירות? אלא, שברכת פרי בטןך תלויה בברכת האדמה. כשתתן הארץ יכולה ועץ השדה יתן פריו, אז תאכלנה הבהמות ותשבענה ותהיה עשיר בשגר אלפיך. וזה על דרך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת. מעיקרא יהיה עשב בשדך ואחר כך לבהמתך. (מכלל יופי)

📖 "ברוך תהיה מיכל העמים" (ז' י"ד)

אם יתקיימו בנו כל הברכות דלעיל: ואהבת, וברכך, והרבך, וברך פרי בטןך ופרי אדמתך דגנך וכו'. מה רבותא היא בכך שברוך תהיה מכל העמים. וכי יש עם הזוכה למכלול ברכות מעין זה? אלא מאי, שנינו בזוהר (ויקרא) כי האור והחושך, הטוב והרע, אינם אלא מושגים יחסיים. אילולא החושך - לא היינו יודעים להעריך את עוצמתו של האור. ולולא הרע - לא היינו מכירים בערכו של הטוב. מבטיחה התורה: **ברוך תהיה** - במה תדע להעריך את הברכה? **מכל העמים** - באמצעות ההשוואה של הטוב שנפל בחלקך לעומת גורלם של האחרים. (סידורו של שבת)

📖 "וכלא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמוהו" כתוב: ברוגז רחם תזכור. אותיות רחם קודמות לאותיות שטן. מידת הרחמים קודמת לקטרוג השטן. זהו רמו הפסוק ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמוהו רמו ליצר הרע שהוא תועבה, שנוי ומשוקץ לפני המקום. אל ביתך - זה הגוף. כי במקום רחם הקודם לאותיות שטן והיית חרם כמוהו. (עדן מקדם)

הסירו מכשול מדרך עמי!

אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

העלון טעון גניזה

במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

📖 "ארץ אשר לא במסכנות האכל בה לחם" (ח' ט')

פתח בלחם וסיים לא תחסר כל בה. להודיע כי העני שבה הוא כמו העשיר שבחוץ לארץ, כי לא יהיה כמו מי שנודד ממקום למקום לחפש לחם, אלא לא תחסר כל בה. בהיותם בה. ובהמשך אף על פי שאבניה ברזל ומהרריה תחצוב נחושת, היא משובחת בכל, ומעפרה היא מוציאה חטה שעורה גפן ותאנה וכל טוב. (ברכת אליהו)

📖 "והסיר ה' ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים" בעל הטורים מביא: כל חלי - בגימטריא: צ"ח. שסיר ממך צ"ח קללות. והנה, במניין צ"ח קללות לא נזכר בהם אחד ממכות מצרים מפני שהם מכות קשות, ומאהבת ישראל לפני המקום אפילו בשעה שאין עושין רצונו של מקום אזי הקב"ה יסיר מאתנו כל חלי. אולם, וכל מדוי מצרים הרעים אפילו בשעה שאין עושים רצונו של מקום - לא ישימם בך, אלא, ונתנם בכל שונאיך. (כף הכהן)

📖 "למען ענתך ולמען צותך" (ח' ט"ז)

אמרו חז"ל שלא ניתנה תורה, אלא לאוכלי המן. לאמור: שמקבלי התורה צריכים לדעת שכמו שהמן היה להם מן השמים, כן גם תמיד פרנסתו של האדם היא מהקב"ה וכל השתדלות מיותרת לא תועיל. המאכילך מן במדבר למען ענותך - כלומר שתהיה כל ערב לפני עלותך על מיטתך עני. ולמען נסותך - שיעשה לך ניסים יום יום. (רצ"א שפירא מדינוב - פניני תורה)

📖 "לא תהמר כסף וזהב עליהם ולקחת כף פן תוקש בו" לפעמים יתכן שעל-ידי הכסף והזהב שתקח לך מעל העבודה-הזרה, תצליח בעסקיך ותבוא לידי עשירות, ואז תתחיל לחשוב כי הצלחת בזכות כוחה של העבודה-הזרה ונמצא שעל-ידי הכסף והזהב תיכשל בעבודה-זרה גופא.

📖 "לא על הלחם החיצוני הגשמי חי האדם, "כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם", כי אם בזכות הדיבור שיצא מפי השם-יתברך בשעת הבריאה, הנותן כוח קיום לחם, שכן כוח רוחני זה הוא המזון לנשמה.

פינת הניבים והפתגמים

כבודו במקומו מנח = אין פגנה לפגוע בכבודו.
דוגמה: כבודו של המרצה במקומו מנח, אולם אוכל להזכיר שטעה.
מקור: אמרו ליה לרי' הוזהר ורי' יוסי. אמר להו רבי הוזהר: אביו של זה בזה תלמידי-תקמים, אף הוא מבזה תלמידי-תקמים. אמר לו ר' יוסי: כבוד זקן קמא מנח במקומו [בככות דף ל, עמוד ב]. (ניבונון)

"ישעיהו פתחת תורה ותנו כבוד לתורה"

"הכנסת ספר תורה"
 לע"נ באבאי בנימין נסימי בר יצחק ז"ל
 לע"נ גולשן בת אברהם ז"ל
 לע"נ רחל ישראלי בת גולשן ז"ל
 שיתקיים א"י ביום חמישי כ"ח אב (16.8.12 למנינם)
 היציאה מבית משפחת נסימי, מבצע תש"ח 13, יבנה.
בתוכנית: 17:30 - תפילת מנחה.
 18:00 - תפירת היריעות וכתובת האותיות
 במעמד הרה"ג יורם אברג'ל שליט"א,
 רבנים ואישי ציבור חשובים ומכובדים.
 19:00 - יציאת התהלוכה בשירה וריקודים לאולם
 בה"כ "עזרא הסופר". דרשות, תפילת ערבית
 וסעודת מצוה ולאחר מכן יוכנס ברוב עם
 הדרת מלך להיכל בית המדרש "נחל ליאור".

"בניד בשתילי זתים" - חינוד

חינוד בחופש הגדול

תכנון - הורים רבים מגיעים לחופש ללא תכנון והכנה, כאילו שרק אתמול בישרו להם על קיומו. חופש מתוכנן בקפידה ובשיתוף הילדים יוכל להוציא אתכם עם חינוך גדול בסופו. הוא ייתן לכם הנאה וניצול זמן, שיכריעו את השעמום והבטלה המהווים מצע נח במיוחד לחיכוכים ביתיים. התכנון יכלול את "העוגנים" – אותן פעילויות שוטפות המתקיימות יום יום (תפילות, ארוחות משפחתיות, חוברות קיץ, מטלות בבית וכו'), יחד עם פעילויות לכל המשפחה בבית ומחוצה לו.

חופש הוא חופש הוא חופש - לא רצוי להיכנס לחופש הגדול עם סמכות הורית פגועה. החופש הארוך במיוחד נותן לילדים (באופן מפתיע...) תחושה עמוקה של חופש, חוסר אחריות וחוסר מחויבות ובמקרי קצה גם הפקרות והוללות. אם בנוסף לזה עומדת ברקע סמכות ההורית מגמגמת, נוצרת פקעת עצבים משפחתית ואווירת בין המצרים לקיץ כולו.

"קול תנו וקול כלב" מזל טוב ואיחולים לבניי
 למרדכי ומיכל מוסאי הי"ו לניסים ועליזה עומר הי"ו
 לנישואי שמעון נ"י עם רעות-רבקה מנב"ת
 יה"ר שיקמון בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה
 לבנין עדי עד ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
 למרדכי ומיכלה ירמיהו הי"ו
 שתמו לסעודה הרביעית בלויין.
 זכות השיעור בלויין של מרן
 הרה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א
 לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל
 מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות
 ויתגשמו משאלות ליבם לטובה.
 ולהבדיל לע"נ בנימין בן לאה ודרווש ז"ל

רפואה שלימה
 לז' וכליית בועזיז
 בת אסתר מנב"ת
 הקב"ה ישלח לה
 החלמה לרנ"ב אבריה
 וש"ס"ה גידיה,
 שתחזור לאיתנה
 הראשון ותזכה
 לשנים רבות וטובות.

מרכות ואיחולים לפייט
 לירן ומורן סימן טוב כהן
 להולדת הבהת מנב"ת
 יה"ר שתגדל כאימותנו
 שרה רבקה רחל ולאח,
 תזכו לחופתה. ותצליח
 בכל דרכיה ומעשיה וברכה
 והצלחה **לדני ודבורה**
 סימן טוב כהן הי"ו

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
 למקסים ורינה יפרח הי"ו
 שתמו לסעודה הרביעית בלויין.
 זכות השיעור בלויין של מרן
 הרה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א
 לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל
 מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות
 וזיווג הגון לעדי, אברהם, שחר
 וחנניה. ולהבדיל לע"נ שרה נאמן ז"ל

תפילות לתלמי
מתקיים כל שבת
 בשעה 14:30
 בבית הכנסת "בוכריס"
 חלוקת ממתקים
 ופרסים למשתתפים.
 ניתן להקדיש להצלחה
 ורפואה ולהבדיל לע"נ
משה: 050-9435597

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין
בכל מוצאי שבת את שיעורו של מרן
 הרה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א
 בבית הכנסת "**אוהל מועד**"
 בשעה **21:30**
 השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק**
 בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**,
 בחסות "**מאפיית בית הלחם**"

רפואה שלימה ומזור
לנרגס בת שרה
 רחל בת נרגס מנב"ת
 שיש"ה בת נרגס
יסמיך היה בת רחל
 הקב"ה ישלח להן
 החלמה לרנ"ב אבריהן
 וש"ס"ה גידיהן, תחזרנה
 לאיתן הראשון ותזכה
 לשנים רבות וטובות.

מרכות ואיחולים לפייט
איציק ומירי וזאני הי"ו
 בהגיע בנכם ארד נ"י למיטות
 יהי רצון שיצא שמו כשם
 הגדולים אשר בארץ. שיתברך
 בכל מילי דמיטב ברוחניות
 ובגשמיות לאורך שנים. שיזכה
 לתורה לחופה ולמעשים טובים.
 וברכה **לניסים טובה בכורי**
 ולמשפחת וזאני הי"ו

בריאות והחלמה איתנה:
 ציון נאמן בן מרים הי"ו
 משה נאמן בן מרים הי"ו
 יעקב אהרוני בן זליכה הי"ו
מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו
 אברהם נאמן בן מרים הי"ו
 ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו
 יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו
 באבאי באבאי בן מורודי הי"ו
 זהבה בת מרים מנב"ת
 לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

לע"נ החסיד והענו
בנימין דודי
 בן לאה ודרווש ז"ל
 נפטר כ"ה אב תשס"א
ביום שני פקידת שנתו.
 18:00 העליה לבית העלמין

לע"נ הבחור הענו
אורן אהרון ז"ל
 בן ריטה ועמרם שיחיו
 השבוע פקידת שנתו
 שימליץ טוב בעד משפחתו

במלאת 11 חודשים
 לפטירת הצנועה והענוה
שרה נאמן בת מזל ז"ל
 תתקיים אזכרה בבית המנוחה.
ביום שבת פרשת עקב:
 12:15 - משמרה לגברים.
 ולאחר מכן תהילים לנשים.
ביום ראשון:
 17:30 - עליה לבית העלמין.
 18:45 - מנחה, דרשות, ערבית
 וסעודה בב"כ "עזרא הסופר".

לע"נ הצנוע והישר
יעקב ישראלי
 בן אברהם ומרים ז"ל
 נפטר כ"ט אב תשס"ב
ביום שישי פקידת שנתו.

לע"נ החסיד והענו
צבי ווברמן
 בן ישראל ז"ל
 נפטר השבוע יז' אב
 שימליץ טוב בעד כל משפחתו

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמות:

סולטנה באבאי בת שמחה ז"ל
 מרים לאלזרי בת ביבי ז"ל
 סעדה סויסה בת איזה ז"ל
 עטייה בן חנה חגי'אג' ז"ל
 שרה נאמן בת מזל ז"ל
 שהי דוידזדה בת פרי ז"ל
 נורית דוידזדה בת שהי ז"ל

כלאפו (פאפו) חסן בן אליהו וכריה ז"ל
 עזרא נסימי בן פרי יצחק ז"ל
 יצחק בנאי בן לאה ז"ל
 רחמים (בבאי) יצחק-פור בן מרים ז"ל
 משאלה (במון) גולגוליאן בן חתון ז"ל
 שמעון שלומי ז"ל בן מרים שתחיה
 אליעזר ביטון בן רחל ז"ל

לע"נ מרדכי לארי ז"ל
 בן שלמה ושרה הי"ו
 נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו
 כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

סגולה טובה להוסיף בלימוד התורה מיום ט"ו באב

בגמרא במסכת תענית (דף לא) תניא, רבי אליעזר הגדול אומר, מחמשה עשר באב והלאה, תשש כוחה של חמה, כלומר, מתחיל היום להתקצר ונעשים הלילות ארוכים, ולא היו כורתין עצים למערכה (לעבודה בבית המקדש) מפני שאינם יבשים, ויש לחוש שמא מחמת לחלוחית שבהם יש בהם תולעים, ועץ שהתלע פסול למערכה. אמר רב מנשיא, מכאן ואילך (כלומר מיום ט"ו באב) דמוסיף (מי שמוסיף בלימוד התורה) יוסיף, כלומר יוסיף לו ה' יתברך חיים על חייו, כמו שנאמר "כי בי ירבו ימך ויוסיפו לך שנות חיים". ומאן דלא יוסיף (ומי שלא יוסיף בתלמודו) יסיף, כלומר ימות ח"ו בקיצור ימים ושנים. ועל כן כתב מרן הרב שליט"א, שיש להזהר להוסיף בלימוד התורה בלילה מיום ט"ו באב, וכמו שאמרו בגמרא במסכת עירובין (דף סה) לא נברא הלילה אלא לגירסא, כלומר ללימוד תורה, וכמו שאמרו במדרש רבה, אמר רבי יוחנן, אין רינה של תורה אלא בלילה.

ונהירנא, כשהיה מרן הרב שליט"א מכתת רגליו בלילות חודש אלול מעיר לעיר להרבות תורה ויראה בישראל, והיה חוזר לביתו בשעות הלילה המאוחרות, לא היה מבטל מתלמודו, והיה משלים על חשבון שעות השינה שלו את כל הזמן שנדרש לו לסדרי הלימוד הרגילים שלו, וכל זאת מפני מה שהזכרנו.

ועל כן חובה קדושה על כל אדם, לראות איך לקבוע לעצמו זמן יותר ללימוד התורה בלילות החורף, שלא יפול חלילה בקללת רבותינו. ואף על הנשים חובה קדושה, להפציר בבעליהן בדרכי נועם ובשפה רכה, שירבו בתורה ויראת ה', ורב שכון מאד מאד, ואף הן יראו ללמוד בעצמן דינים השייכים להן, אשר חובה עליהן ללומדם.

ובדרך אגב נזכיר כאן ממה שכתב מרן הרב שליט"א בהקדמת ספרו "טהרת הבית" על הלכות נדה, אשר נתחבר במסירות נפש בימים שהיה מוטל על הרב עול הציבור הרב מאוד, וכה כתב שם: אזכרה ימים מקדם, עם לבבי אשיחה ועלה במחשבה לפני למעט בהופעותי ברבים כדי להתמסר יותר לעריכת כל חיבורי אשר עמי בכתובים, כי מתי אעשה גם אנכי לביתי, ואם אין אני לי מי לי? ורעיוני על משכבי סליקו (כלומר נרדם מתוך מחשבה זו), והנה בחלומי בלילה ההוא, ראיתי את הגאון רבי יוסף חיים מבבל זצ"ל (מחבר "בן איש חי") אשר בא לבקרני בביתי, ופניו מאירות כזוהר החמה. נכנס לחדר הספריה, והתישב על יד השלחן, ראה לפניו את אחד מחיבוריי, והתחיל לעיין בו אחת הנה ואחת הנה, וכשסיים אמר, טוב מאד. ושאל אותי, האם אני ממשיך להופיע ולדרוש ברבים בדברי תורה ומוסר, כאשר היתה באמנה איתי? עניתי ואמרתי, כי עדיין אני ממשיך בימים אלה להופיע ברבים בדרשות כאשר חנני ה', ובדרך כלל אני מופיע ביחד עם עמיתי הרב הגדול רבי יהודה צדקה (שהוא קרובו של רבי יוסף חיים). אך התאונתי לפניו שדבר זה מפריע לי בהמשך הכנת חיבוריי להוציאם לאור. "שמונני נוטרה (שומר) את הכרמים, כרמי שלי לא נטרתי, ענה דודי ואמר לי...". בסבר פנים יפות, טוב אשר נתאחו מזה וגם מזה אל תנח ידיך, (כלומר המשיך לעסוק בחיבוריך אך אל תפסיק את הופעותיך בציבור), כי יש נחת רוח מאד לפני ה' יתברך בזיכוי הרבים ששומעים דברי תורה ומוסר וחוזרים בתשובה. וכל אחד שחוזר בתשובה הוא עולם מלא. ואיקץ והנה חלום...

"מכל מלמד" השכלתי..."

"ארץ חיטה ושיעורה וגפן ותאנה ורימון"

ארץ זית שמן ודבש"

חיטה - השיעור הנמדד על ידי החיטה הוא "כדי אכילת פרס". שיעור זה, המובא בגמרא ביחס לבית מנוגע, הוא שיעור סעודה בתורה בעניינים רבים (לברכה, לאכילה ועוד...). סתם סעודה נמדדת על ידי חיטה.

זית - שיעורו הוא לסתם אכילה, הנמדדת בכזית.

דבר נוסף המשותף לחיטה ולזית הוא סמיכותם ל"ארץ". בפסוק מופיעה פעמיים המילה ארץ: "ארץ חיטה...", ו"ארץ זית שמן". מדוע מופיעה הארץ פעמיים? החיטה והזית בונים את **עיקר הבית**, עיקר בניינו של האדם ואת שלמות הדעת באדם.

שעורה - לטומאת מת. השעורים הם מאכל בהמה, והם בונים את הצד הבהמי שבאדם - את גופו. על כן שיעור לגוף האדם כשניטלת ממנו נשמתו נמדד על פי השעורה.

דבש - שיעורו לאכילה ביום הכפורים, "ככותבת הגסה", שזהו פרי התמר.

תאנה - כגרוגרת להוצאת שבת.

רימון - דתנן כל כלי בעלי בתים שיעורן כרמונים.

רפואה אלטרנטיבית

צמחונות: מורה נבוכים

ישנם ארבעה סוגים נפוצים של צמחונות:

א. טבעונים - שאינם אוכלים בשר, דגים, מוצרי חלב וביצים.

ב. צמחונים - שאינם אוכלים בשר ודגים אך אוכלים ביצים ומוצרי חלב.

ג. צמחונים שאוכלים מוצרי חלב אך לא ביצים.

ד. צמחונים שאוכלים ביצים אך לא מוצרי חלב.

ישנם טיעונים בעד ונגד תזונה צמחונית.

אין עוררין על כך שהצמחונים מתקרבים יותר ליעדי התזונה הבריאה. הם אוכלים פחות שומן ובעיקר פחות שומן רווי, אוכלים פירות וירקות ודגנים מלאים, ובכך מקבלים ויטמינים, מינרלים וסיבים תזונתיים ברמה טובה, וכן קיימת טענה שכמות החלבון מן החי הפחותה בתזונתם עוזרת לשימור הסיידן שבעצמות. ניתן למצוא מחקרים שמראים שהצמחונים סובלים פחות ממחלות כמו מחלות לב וכלי דם, יתר לחץ דם, סרטן וסוכרת, ויש גם מחקרים המראים כי צמחונים נוטים לאמץ הרגלים בריאותיים נוספים כמו פעילות גופנית, הימנעות מעישון ומאלכוהול.

מבט של הודיה

לילה אחד ראתה סמדר בחלומה את סבה המנוח, רבי מרדכי, מתייצב מולה בזקנו הלבן והארוך, לבוש גילביה לבנה שכובע מחובר בצווארונו. היא נזכרה בהפתעות שנהג שלוף לנכדיו מתוך כובע זה. בלשונו המלטפת בנועם ביקש ממנה:

”יא בִּנְתִי, אֲנִי דוֹאֵג לֵאחִיךְ מוֹרְדֵי כִי הוּא עוֹשֶׂה שְׁטוּיּוֹת. תִּעֲזְרֵי לוֹ!”

סמדר התעוררה מבוהלת ולא הצליחה להבין למה סבה התכוון. כל אותו יום שאלה את עצמה מה רצה ממנה סבה ומדוע בא דווקא אליה, הרי שנים לא חלמה עליו! אין זאת כי אם צרה קרובה לבוא והוא בא להתריע עליה. היא נזכרה בליל שבת לפני מספר שבועות. אז התגוררו אצלה כמעט כל בני משפחתה שבאו מהצפון בעת מלחמת לבנון השנייה, כאשר החיזבאללה ירה טילים על כל יישובי הצפון. בעלה חיים קרא על שולחן שבת את המשנה במסכת סוטה ”הגליל יחרב והגבול ישום (מלשון שמחה), ואנשי הגבול יסובבו מעיר לעיר ולא יחוננו”, וכולם נדהמו מהנבואה המתקיימת על בשרם והתעוררו בתשובה. ביוזמת סמדר החלו לקבל עליהם קבלות להתחזק ביהדות לקירוב הגאולה. מורדי קיבל על עצמו לא לעשן בשבתות ואכן עמד בכך בחמשת השבועות בהם שהה בביתה.

סמדר התחבטה כיצד תפנה לאחיה, הרי הוא בן ארבעים ואב לשלושה ילדים! מי היא שתפלוש להליכות חייו ותוכיחו על מעשיו?! היא שיתפה את אחותה נאוה אשר בחוכמתה הציעה לה להתקשר לאחיה ולספר לו את החלום בלי שום פרשנות והוא יחליט בעצמו מהו המסר. שבעת צהריים מאוחרת התקשרה סמדר למורדי וסיפרה לו את דבר החלום. בסיום לא התאפקה ושאלה: ”מה לדעתך רצה ממך סבא?”

אין קול ואין עונה.

סמדר חששה פן אמרה דבר שאינו במקומו, ובמבוכתה המשיכה: ”אין לך קליטה... אני לא שומעת, אולי תשנה כיוון?”. מורדי ענה בקול מאובן: ”אחותי, לא עכשיו, נדבר אחר כך”.

כעבור עשר דקות שנדמו לה כנצח התקשר ואמר:

”סליחה, אבל לא יכולתי לדבר מפני שאני ומירב היינו אצל רופא נשים פרטי להחליט על מועד הפסקת ההיריון הלא מתוכנן שנפל עלינו...”

סמדר הוכתה בהלם. כעת הבינה את פשר דבריו של סבא מרדכי בחלומה. היא ניסתה לשכנע את אחיה שלא יעשו את ההפלה, אבל הוא הסביר לה שכבר שילמו מקדמה לרופא וההפלה תבצע מחר. היא הקשיבה לנימוקי אחיה ואשתו, שהראשון בהם הוא שיש להם שלושה בנים והם חוששים שיגיע בן רביעי, וכן כי לבן הקטן עדיין לא מלאה שנה, וזה לא מתוכנן ולא מתאים להם.

סמדר התעשתה והחליטה בלבה להתערב כיוון שמדובר בהצלת נפשות והרי ”כל המציל נפש אחת מישראל כאילו הציל עולם מלא”. היא החלה לדבר על לבם: ”הנה, אפילו סבא מרדכי בשמיים מוטרד וירד להציל את התינוק שלכם!!!”, ”ובכל זאת אולי זו בת!!!”, ”אל תרצחו נפש!!!”, ו”איך תחיו עם זה?!!!” היא המשיכה לשכנעם בטיועונים נוספים למרות שהבינה שהגולל נסתם על העובר. לבסוף ממש התחננה על נפש התינוק. אחיה התרכך מעט והבטיח לחשוב על הדבר עם אשתו. למחרת מורדי התקשר לאחותו והודיע במפתיע כי החליטו לבטל את ההפלה. סמדר הכריזה בשמחה: ”תזכור, אם זו בת היא שלי ולא שלכם, כיוון שמבחינתכם ייעדתם אותה למיתה”. כעבור חודשיים נוספים, בהם הרגישה סמדר

שהיא ”הרה” יחד עמם, צלצל הטלפון ועל הקו היה מורדי: ”אחותי, זו בת! בת!!!”, אמר בקול נשנק.

סמדר הודתה בלבה לה, והוא הוסיף: ”כיוון שהיא שלך, החלטנו שאת תתני לה את השם”.

סמדר חששה כי אחיה יציע לה לבחור שם, הייתה מוכנה לכך והכריזה מיד: ”הודיה! כך יקרא שמה!!!”

היא החלה להסביר שהשם מבטא הודיה לבורא העולם ולסבא רבי מרדכי שהצילה מסכני הרופאים.

ברקע שמעה את מירב: ”אבל הודיה זה שם חרדי. זה לא מתאים לנו”. ”תגידי לאשתך שהחרדים קוראים בשם שרה, רבקה, רחל, שמות מהתנ”ך בלי חידושים. הודיה זה שם של דתיים לאומיים כמונו”. הטיעון התקבל על לבם. במסיבת ההודיה שנערכה באולם חתונות מפואר חיכו לסמדר בכניסה כל המשפחה והצלמים. כולם עטו לעברה ונתנו לה את ”הבת שלה”, הצלמים תקתקו במצלמותיהם. באחת התמונות נראית הפעוטה בת השבועיים מביטה בסמדר בפה פעור ובעיניים פתוחות לרוחה במבט של הודיה למצילתה. תמונה זו הוגדלה ומוסגרה לתפארת בסלון ביתה של סמדר והיא שווה עבורה יותר מאלף מילים.

(עודד מזרחי)

מעשה שהיה בזמן הגאון רבי אברהם שמואל בנימין סופר

(בעל הכתב סופר), שהיתה חתונה מפוארת של בת פרנס הקהילה, עם גדולי הרבנים של המדינה, וכולם שמחו ורקדו,

לכבוד מצות שמחת חתן וכלה, ובזמן סעודת הסופר, כאשר כל הנוכחים היו באוירה עליאית, קם ”הכתב סופר” ואמר רבותי! לכבוד בעלי השמחה, הבאתי עימי חפץ נדיר במיוחד שערכו רב, ושלף מכיסו מטבע, הגביה ואמר: ”מה שאתם רואים בידי, זה מטבע של מחצית השקל אמיתי מזמן בית המקדש השני. ולכבוד בעלי השמחה, אני אעביר את המטבע בין הנוכחים שכל אחד יוכל להתרשם ממנו מקרוב”. המטבע הועבר מאחד לשני, כאשר כל אחד מתבונן בו מכל צדדיו ומתפעל ממנו. לאחר זמן מסויים נתבקשו הציבור להחזיר את המטבע לבעליו, אולם המטבע לא הוחזר, ניסו הציבור לשחזר היכן המטבע, ומי היה האחרון שהביט בו, אבל לא נודע הדבר, והמטבע איננו.

התחילו להציע שאם המטבע לא חזר, מן ההכרח שאחד מן הנאספים חמדו ושם אותו בכיסו...

ויקום אחד מבעלי השמחה וביקש לנעול את האולם, ואמר: ”רבותי! אמנם זה לא נעים, אבל למען הסר לזות שפתיים, כל אחד מהנוכחים, ירוקן את כיסיו ויניח על השולחן”. התכוננו כולם לעשות הדבר הזה, והנה קם ממקומו הגאון מהר”י אסד שהיה גם הוא נוכח באירוע, וביקש שימתינו עוד חצי שעה ולא יבצעו את החיפוש שביקשו לעשות. בקשתו של הגאון התקבלה, ובנתיים המשיכו בסעודת המצוה. כעבור מחצית השעה, והמטבע עדיין לא נמצא, קם שוב הגאון מהר”י וביקש להמתין עוד רבע שעה. בקרב הקהל נשמע רחש, כי לא הבינו מדוע מבקש הרב דחיה נוספת, אבל בכל זאת בקשתו התקבלה. והאון מהר”י אסאד עמד והתפלל חרישית כי ימצא המטבע, והנה בפרק הזמן הזה, נכנס לפתע אחד המלצרים ולהפתעת כולם הביא את המטבע, וסיפר כי מצא את המטבע בתוך האשפה, כנראה שכאשר ניקו המלצרים את השולחן, הושלך המטבע לאשפה. עתה הפנו כולם את מבטיהם לעבר הגאון מהר”י אסאד. קם הגאון והוציא מכיסו מטבע, כדמותו וכצלמו של המטבע שהיה בידי הכתב סופר, ואמר: ”ראו נא, אם היינו עושים את מה שביקשו לעשות, כמובן היה נמצא המטבע אצלי, ואז הייתם יכולים לחשוף חס ושלוש שאני גנבתי את המטבע, ואם הייתי מסביר שגם לי יש בדיוק אותו מטבע, לא היו מאמינים לי, שמטבע נדיר כזה בדיוק, נמצא גם אצלי. לכן ביקשתי להמתין, ובאותו זמן התפללתי להשם יתברך, נא אל תביאני לידי בזיון, עשה נא אות לטובה שימצא המטבע, ולא יהיה חילול השם חס ושלוש. וברוך השם התקבלה תפילתי והמטבע נמצא”.